EUROOPAN PARLAMENTTI

2004 *2009*

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan kertomus valtuuskunnan vierailusta Alankomaihin

ESITTELIJÄ: Simon Busuttil

Johdanto

Neljän parlamentin jäsenen valtuuskunta (ks. osallistujaluettelo - liite 1) vieraili Alankomaissa 19. joulukuuta 2007. Valtuuskunnan puheenjohtajana toimi Martine Roure (PSE) ja mietinnön esittelijäksi nimettiin Simon Busuttil (PPE-DE)[1].

Valtuuskunnan vierailun tavoitteena oli varmistaa omin silmin, miten turvapaikanhakijat ja laittomat maahanmuuttajat otetaan vastaan Alankomaissa, analysoida Schipholissa sijaitsevan laittomien maahanmuuttajien säilöönottokeskuksen nykytilannetta ja arvioida tapaa, jolla asianmukaisia EU:n direktiivejä ja asetuksia pannaan täytäntöön Alankomaissa.

Edellä mainituilla direktiiveillä viitataan seuraaviin:

- Neuvoston direktiivi 2003/9/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista,
- Neuvoston direktiivi 2005/85/EY, annettu 1 päivänä joulukuuta 2005, pakolaisaseman myöntämistä tai poistamista koskevissa menettelyissä jäsenvaltioissa sovellettavista vähimmäisvaatimuksista[2] (menettelyjä koskeva direktiivi),
- Neuvoston asetus (EY) N:o 343/2003, annettu 18 päivänä helmikuuta 2003, niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio[3] (Dublin II -asetus).

[1] Ks. osallistujaluettelo, liite 1.
[2] *Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 326, 13.12.2005, s. 13-34.*
[3] *Euroopan unionin virallinen lehti L 50, 25.2.2003, s. 1-10.*

Tämän Alankomaihin tehdyn vierailun jälkeen vastaavat valtuuskunnat vierailivat Italiassa (Lampedusa), Espanjassa (Ceuta ja Melilla, Kanariansaaret), Ranskassa (Pariisi), Maltalla, Kreikassa (Samos ja Ateena), Belgiassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Valtuuskunta vieraili muun muassa Schipholissa sijaitsevassa säilöönottokeskuksessa[1] ja tapasi Alankomaiden oikeusministerin Nebahat Albayrakin Haagissa sijaitsevassa oikeusministeriössä sekä useiden organisaatioiden edustajia, jotka vierailevat säilöönottokeskuksissa tai jotka toimivat muutoin aktiivisesti turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan alalla (ks. organisaatioluettelo - liite 3).

Ennen kuin valtuuskunta matkusti Alankomaihin, se sai tietoja organisaatioilta ja valtioista riippumattomilta järjestöiltä, jotka toimivat aktiivisesti turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan alalla, kuten Amnesty Internationalilta, Alankomaiden Council for Refugees -pakolaisjärjestöltä, Euroopan pakolais- ja ihmisoikeusjärjestöjen neuvottelukunnalta, Alankomaiden ihmisoikeusliitolta, Bonded Labour in the Netherlands eli BLinN (Pakkotyötä Alankomaissa) -järjestöltä, Defence for Children International -järjestöltä, Kerkinactie-järjestöltä sekä professori Van Kalmthoutilta.

Valtuuskunnan jäsenet saivat myös valtioista riippumattomilta järjestöiltä ja hallituksen virastoilta asiakirjoja, joissa tarkastellaan turvapaikka- ja maahanmuuttomenettelyjä Alankomaissa, sekä tietoja erityisesti alaikäisiä ja hallinnollisia vankeja koskevista menettelyistä.

Valtuuskunnan mukana oli paikallisen televisioryhmän kanssa työskentelevä Euroopan parlamentin audiovisuaalinen yksikkö. Tavoitteena oli esitellä Europe by Satellite -palvelun (EbS) välityksellä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan toimintaa. Vierailua käsiteltiin lehdissä laajasti. Parlamentin jäsenet järjestivät lehdistötilaisuuden yhdessä oikeusministerin kanssa tavattuaan hänet oikeusministeriössä Haagissa.

Taustaa

2.1 Lainsäädäntö ja maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanosta vastaavat yksiköt

Turvapaikan myöntämisprosessia yksinkertaistettiin ja tehostettiin vuonna 2000 tehdyssä ulkomaalaislaissa, joka tuli voimaan huhtikuussa 2001.

Ulkomaalaislain täytäntöönpanosta vastaa maahanmuutto- ja kotouttamisvirasto (Immigratie- en Naturalisatiedienst, IND). Virasto on oikeusministeriön alainen ja vastaa kaikkien Alankomaihin tuloa ja siellä oleskelua koskevien hakemuksien, myös turvapaikkahakemuksien, käsittelemisestä.

[1] Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER

Muita ulkomaalaispolitiikan täytäntöönpanon osapuolia ovat:

- **Royal Marechaussee**,
  jonka tehtävänä on
  - ottaa vastaan ulkomaiden kansalaiset Alankomaiden ja Belgian sekä Alankomaiden ja Saksan välisellä rajalla, satamissa ja lentokentillä (ensisijaisesti Schipholin lentokentällä),

  - toimia saattajana ulkomaiden kansalaisille, jotka ovat käyttäneet kaikki oikeudelliset keinot eivätkä ole saaneet lupaa oleskella Alankomaissa, ja kaikille niille, joilta on evätty maahanpääsy Alankomaiden rajalla.

- **Turvapaikanhakijoiden vastaanotosta vastaava keskusvirasto (Centraal Orgaan opvang asielzoekers, COA)**,
  jonka tehtävänä on
  - tarjota asuntoja turvapaikanhakijoille, millä varmistetaan, että turvapaikanhakijat käyttävät olemassa olevia sosiaali- ja terveydenhoitopalveluja,
  - tarjota toimintaa, jolla parannetaan turvapaikanhakijoiden mahdollisuuksia elää riippumatonta elämää niin alkuperämaassa kuin Alankomaissa.

- **Palauttamisesta ja maasta lähtemisestä vastaava yksikkö (Dienst Terugkeer & Vertrek)**
  - Palauttamisesta ja maasta lähtemisestä vastaava yksikkö on hoitanut 1. tammikuuta 2007 alkaen niiden ulkomaiden kansalaisten palauttamisen, jotka eivät ole saaneet lupaa oleskella Alankomaissa. Yksikkö on oikeusministeriön alainen toimeenpaneva elin.

- **Kansainvälinen siirtolaisuusjärjestö (IOM)**,
  jonka tehtävänä on
  - tukea vapaaehtoisesti alkuperämaahan palaavia ulkomaiden kansalaisia.

2.2 Alankomaiden turvapaikkalainsäädäntö ja turvapaikan hakeminen

Alankomaiden turvapaikkalainsäädännössä määrätään kuudesta tapauksesta, joissa turvapaikka voidaan myöntää. Turvapaikka voidaan myöntää tapauksissa, joissa

(a) on kyse yleissopimuksen määritelmän mukaisista pakolaisista,

(b) henkilö on näyttänyt riittävällä varmuudella toteen, että on olemassa perusteltuja syitä olettaa, että hänen maasta poistamisensa johtaisi todelliseen vaaraan siitä, että häntä kidutetaan tai kohdellaan tai rangaistaan epäinhimillisellä tai halventavalla tavalla,

(c) henkilön ei voida ministerin kannan mukaan pakottavista humanitaarisista syistä, jotka liittyvät kyseisen henkilön lähtöön alkuperämaasta, järkevästi odottaa palaavan alkuperämaahansa,

(d) paluu alkuperämaahan olisi ministerin kannan mukaan poikkeuksellisen vaikea vallitseva kokonaistilanne huomioon ottaen,

(e) henkilö kuuluu ulkomaan kansalaisen, johon viitataan (a)-(d) kohdissa, perheeseen aviomiehenä, vaimona tai alaikäisenä lapsena, hän on saman maan kansalainen kuin kyseinen ulkomaan kansalainen ja hän on joko tullut Alankomaihin samaan aikaan kuin kyseinen ulkomaan kansalainen tai hän on tullut maahan kolmen kuukauden kuluessa ajankohdasta, jolloin ulkomaan kansalaiselle, johon viitataan (a)-(d) kohdissa, myönnettiin turvapaikanhakijan oleskelulupa,

(f) henkilö on avopuolisona tai aikuisena lapsena siinä määrin riippuvainen ulkomaan kansalaisesta, johon viitataan (a)-(d) kohdissa, että hän tästä syystä kuuluu kyseisen ulkomaan kansalaisen perheeseen, hän on saman maan kansalainen kuin kyseinen ulkomaan kansalainen ja hän on joko tullut Alankomaihin samaan aikaan kuin kyseinen ulkomaan kansalainen tai hän on tullut maahan kolmen kuukauden kuluessa ajankohdasta, jolloin ulkomaan kansalaiselle, johon viitataan (a)-(d) kohdissa, myönnettiin turvapaikanhakijan oleskelulupa.

Turvapaikanhakijat voivat esittää turvapaikkahakemuksen yhdessä maahanmuutto- ja kotiuttamisyksikön (Immigration and Naturalisation Service, IND) kolmesta keskuksesta, jotka sijaitsevat Ter Apelissa, Zevenaarissa ja Schipholissa. Hakemus voidaan tehdä joko maahantulohetkellä, yleensä sen jälkeen, kun viranomaiset ovat pidättäneet laitonta maahantuloa yrittäneen ulkomaan kansalaisen, tai sen jälkeen, kun maahantulolupa on myönnetty.

Jos turvapaikanhakija hakee turvapaikkaa (maa-alueen kautta tapahtuneen) maahantulon jälkeen, hakemus on esitettävä Ter Apelin keskukseen. Tällaiset henkilöt sijoitetaan yleensä väliaikaisiin vastaanottokeskuksiin, ja heidän on palattava joko Ter Apelin tai Zevenaarin keskukseen haastattelua varten.

Jos turvapaikanhakija hakee turvapaikkaa ennen (lentoteitse tapahtunutta) maahantuloa, hänet viedään Schipholin keskukseen muutaman tunnin sisällä. Sen jälkeen häneltä evätään maahanpääsy ja hänet sijoitetaan säilöönottokeskukseen.

Lähes yhdelläkään Schipholin säilöönottokeskuksessa olevalla turvapaikanhakijalla ei ole voimassa olevaa matkustusasiakirjaa tai voimassa olevaa matkustusasiakirjaa, jossa on vaadittava viisumi, sekä riittävästi varoja kattamaan sekä Alankomaissa oleskelun aiheuttamat kustannukset että matkustamisesta Alankomaiden ulkopuolella sijaitsevaan paikkaan, johon pääsy on taattu, aiheutuvat kustannukset.

Turvapaikkamenettely alkaa silloin, kun hakemus allekirjoitetaan.

a) Alkuhaastattelu

Ensimmäinen vaihe on alkuhaastattelu, jossa selvitetään kyseisen ulkomaan kansalaisen henkilöllisyys, kansalaisuus ja matkareitti.

Hakemusta tarkastellaan tällöin sen selvittämiseksi, onko Alankomaat Dublinin menettelyn mukaisesti vastuussa hakemuksen käsittelystä vai kuuluuko se oikeastaan jollekin toiselle jäsenvaltiolle. Jos vastuu kuuluu jollekin toiselle jäsenvaltiolle, IND pyytää sitä ottamaan hakemuksen käsittelyyn. Kun toinen jäsenvaltio on suostunut pyyntöön, turvapaikanhakijan on matkustettava kyseiseen jäsenvaltioon kuuden kuukauden kuluessa. IND voi kuitenkin aina päättää käsitellä hakemuksen itse, myös sellaisissa tapauksissa, joissa vastuu kuuluu muille jäsenvaltioille.

Alkuhaastattelun jälkeen IND arvioi, kannattaako turvapaikkahakemuksen käsittelyä jatkaa säilöönottokeskuksessa (nopeutettu menettely) vai jatketaanko turvapaikkamenettelyä seulontaa tekevässä screening office -toimipisteessä (tavanomainen menettely).

Tästä seuraa kaksi vaihtoehtoa:

- Nopeutettu menettely, jolloin IND:n odotetaan tekevän päätös 48 tunnissa (neljästä kuuteen työpäivää). Turvapaikanhakijalle tehdään sitten keskuksessa toinen, yksityiskohtaisempi haastattelu.

- Tavanomainen menettely, jolloin tutkimus kestää kauemmin. Turvapaikkamenettelyä jatketaan käsittelystä vastaavassa IND:n toimipisteessä. Turvapaikanhakija siirtyy yleensä turvapaikanhakijoiden vastaanottoa hallinnoivan keskusviraston (Centraal Orgaan opvang asielzoekers, COA) ylläpitämään vastaanottokeskukseen. Laissa vahvistetaan, että tällainen turvapaikkahakemus on käsiteltävä kuuden kuukauden kuluessa.

Kuuden kuukauden käsittelyjakso alkaa heti, kun turvapaikkahakemus on jätetty. Käsittelyjaksoa voidaan pidentää toisella kuuden kuukauden jaksolla, jos esimerkiksi kolmannen osapuolen on tarpeen tehdä lisätutkimuksia.

b) Yksityiskohtainen haastattelu

i) Nopeutetun menettelyn tapauksessa:

Turvapaikanhakijalla, jonka hakemusta käsitellään nopeutetulla menettelyllä, on kaksi tuntia aikaa tehdä korjauksia ensimmäisen haastattelun puhtaaksikirjoitettuun versioon. Hän saa tätä varten oikeusapua ja tarvittaessa tulkkausapua.

Kahden tunnin pituista aikaa hyödynnetään usein myös seuraavaan haastatteluun valmistautumiseen. Siinä turvapaikanhakijan on ilmoitettava kaikki asianmukaiset tiedot ja tuotava esiin kaikki tarkoituksenmukaiset seikat. Ennen kuin IND hylkää turvapaikkahakemuksen, sen on ilmoitettava hakijalle aikovansa hylätä hakemuksen. Turvapaikanhakija saa tilaisuuden esittää kommentteja ja vastauksen kolmen tunnin kuluessa. Vasta tuolloin IND voi tehdä turvapaikkahakemusta koskevan päätöksen.

IND voi hylätä turvapaikkahakemuksen uudelleen, missä tapauksessa hakija voi vaatia oikeuskäsittelyä. IND voi vaihtoehtoisesti ohjata turvapaikanhakijan säännönmukaisen määrittelymenettelyn piiriin.

ii) Tavanomaisen menettelyn tapauksessa:

Jos jotakin turvapaikkahakemusta ei ole mahdollista käsitellä 48 tunnissa, hakemus toimitetaan seulontaa tekevään toimipisteeseen. Tällä välin turvapaikanhakija oleskelee COA:n ylläpitämässä vastaanottokeskuksessa ainakin siihen asti, kunnes hakemuksesta on tehty päätös.

Oikeusavustaja ja tarvittaessa myös tulkki avustavat hakijaa yksityiskohtaisen haastattelun aikana. Haastattelusta laaditaan raportti, joka annetaan turvapaikanhakijalle. Hän voi tarkastaa sen yhdessä asianajajan kanssa. Turvapaikanhakija voi tehdä raporttiin korjauksia ja lisätä siihen viranomaisille tarkoitettuja tietoja.

Ennen kuin IND hylkää turvapaikkahakemuksen, sen on ilmoitettava hakijalle aikovansa hylätä hakemuksen. Turvapaikanhakija saa tilaisuuden esittää kommentteja ja vastauksen neljän viikon kuluessa. Vasta tuolloin IND voi tehdä turvapaikkahakemusta koskevan päätöksen. Ensimmäisen asteen päätös on tehtävä kuuden kuukauden kuluessa.

c) Oikeuskäsittely

i) Valittaminen alioikeuteen

Molemmissa menettelyissä, niin nopeutetussa kuin tavanomaisessakin, turvapaikanhakijalla on oikeus valittaa kielteisestä päätöksestä alioikeuteen. Nopeutetussa menettelyssä valituksen esittäminen ei lykkää prosessia, mutta turvapaikanhakija voi pyytää tuomioistuinta myöntämään hänelle luvan jäädä maahan valituksen lopputulosta odotettaessa. Useimmissa tapauksissa viranomaiset odottavat oikeuden päätöstä ennen hakijan karkottamista.

Jos lopputulos on myönteinen joko maahan jäämistä koskevan pyynnön tai valituksen kannalta, turvapaikanhakija ohjataan säännönmukaisen määrittelymenettelyn piiriin. Alioikeus tekee yleensä päätöksen samanaikaisesti kummastakin pyynnöstä.

ii) Valittaminen korkeimpaan hallinto-oikeuteen (Council of State)

Jos turvapaikkahakemuksen hylkäämisestä tehty ensimmäinen valitus hylätään, turvapaikanhakija voi vedota korkeimman hallinto-oikeuden hallintosäädöksiä käsittelevään jaostoon (Administrative Jurisdiction Division of the Council of State, AJD). Tällainen valitus ei myöskään lykkää prosessia. Hakija voi kuitenkin pyytää AJD:tä myöntämään hänelle luvan jäädä maahan valituksen lopputulosta odotettaessa. Hakija voidaan silti karkottaa jo ennen kuin AJD on tehnyt päätöksen valituksesta.

d) Lopullinen päätös

Jos turvapaikanhakijan hakemus päätetään lopullisesti hylätä nopeutetussa menettelyssä, hänen käsketään lähteä välittömästi maasta. Tavanomaisella menettelyllä käsiteltyjen hakemuksien esittäjille annetaan yleensä 28 päivää aikaa lähteä välittömästi maasta. Jolleivät he tee niin, heidät voidaan pakottaa palaamaan alkuperämaahan.

2.3 Tilastotietoja

IND:n uusimpien tilastotietojen mukaan Alankomaissa rekisteröitiin yhteensä 9 731 turvapaikkahakemusta vuonna 2007. Turvapaikanhakijat olivat suurimmaksi osaksi lähtöisin Somaliasta, Irakista, Kiinasta, Nigeriasta, Iranista, Afganistanista, Burundista, Sierra Leonesta ja Eritreasta. Turvapaikka myönnettiin 1 063 henkilölle vuonna 2007.

2.4 Säilöönotto

Laittomat maahanmuuttajat voidaan ottaa säilöön kahden ulkomaalaislain määräyksen nojalla:

1. **6 jakso**[1] - koskee ulkomaiden kansalaisia, joilta on evätty maahanpääsy rajalla. Säilöönoton päätarkoituksena on estää heidän laiton maahantulonsa. Heitä voidaan pitää poliisivankilassa enintään 15 päivää, minkä jälkeen heidät on siirrettävä laitokseen, jossa kurinpitojärjestelmä on lievempi kuin tavallisessa rangaistuslaitoksessa.

2. **59 jakso**[2] - tätä jaksoa sovelletaan niiden ulkomaan kansalaisten enemmistöön, jotka ovat jo tulleet Alankomaihin laillisesti tai laittomasti mutta joiden oleskelulupa ei ole tai ei ole enää voimassa. Säilöönoton päätarkoituksena on helpottaa heidän karkottamistaan pakkokeinoin ja estää heitä karkaamasta.

---

[1] *6 jakso*
1. Ulkomaan kansalaista, jolta on evätty pääsy Alankomaihin, voidaan vaatia oleskelemaan rajavartioviranomaisen osoittamassa tilassa tai paikassa.
2. Tila tai paikka, johon viitataan 1 alajaksossa, voi olla turvattu luvattomilta pakoyrityksiltä.
3. Turvattuun tilaan tai paikkaan, johon viitataan 1 alajaksossa, sovellettaviin järjestelyihin liittyvät säännöt, kuten vaaditut hallinnolliset toimet, voidaan vahvistaa viranomaisasetuksessa.
4. 3 alajakson nojalla hyväksytty viranomaisasetus on vahvistettava ennen Alankomaiden parlamentin molempien kamarien istuntoja. Viranomaisasetus tulee voimaan kuninkaallisella asetuksella vahvistettavana päivämääränä, joka on asetettava yli neljän viikon päähän siitä, kun se on esitetty Alankomaiden parlamentille, paitsi jos vähintään viidesosa toisen kamarin jäsenien perustuslaissa vahvistetusta määrästä ilmaisee kyseisen jakson kuluessa, että asiaa on säänneltävä lailla. Tällöin tehdään mahdollisimman pian asiaa koskeva lakialoite. Jos lakialoite vedetään pois tai se torjutaan jommassa kummassa parlamentin kamareista, viranomaisasetus vedetään pois.

[2] *59 jakso*
1. Jos yleinen järjestys tai kansallinen turvallisuus sitä edellyttää, ministeri voi määrätä karkottamistarkoituksessa sellaisen ulkomaan kansalaisen säilöön ottamisesta:
(a) jolla ei ole oleskelulupaa,
(b) jolla on oleskelulupa 8 jakson f ja g alajakson nojalla.
2. Jos ulkomaan kansalaisen palauttamisen edellyttämät asiakirjat ovat saatavilla tai ovat piakkoin saatavilla, katsotaan olevan yleisen järjestyksen etujen mukaista, että kyseinen ulkomaan kansalainen otetaan säilöön, paitsi jos hänellä on ollut oleskelulupa 8 jakson (a)-(e)ja (l))-alajaksojen nojalla.
3. Ulkomaan kansalaista ei pidä pitää säilöön otettuna tai säilöönotto on lopetettava, kun kyseinen ulkomaan kansalainen on ilmaissut haluavansa lähteä Alankomaista ja hänellä on siihen myös tilaisuus.
4. 1(b) alajakson tai 2 alajakson mukaisen säilöönoton ei pidä missään oloissa jatkua pidempään kuin neljä viikkoa. Jos 39 jaksoa on sovellettu ennen hakemuksesta tehtyä päätöstä, 1(b) alajakson mukaisen säilöönoton ei pidä missään oloissa jatkua pidempään kuin kuusi viikkoa.

Säilöön voidaan ottaa kaikki ne, joilta evätään pääsy Alankomaihin. Säilöön voidaan myös ottaa sellaiset turvapaikanhakijat, joiden hakemus on hylätty ja joiden matkustusasiakirjat kotimaahan palauttamista varten ovat joko saatavilla tai niiden odotetaan pian olevan saatavilla. Jos sen jälkeen, kun ulkomaalaisasioita käsittelevät poliisiviranomaiset ovat kuulustelleet kyseistä ulkomaan kansalaista, on syytä epäillä, ettei hänellä tosiasiallisesti ole voimassa olevaa oleskelulupaa, hänet suljetaan yleensä poliisivankilaan (enintään 10-15 päivän ajaksi), minkä jälkeen hänet siirretään säilöönottokeskukseen tai muuhun rangaistuslaitokseen. Turvapaikanhakijat menettävät vapautensa ja heidät siirretään Schipholin vastaanottokeskukseen, jossa heidän turvapaikkahakemuksiaan arvioidaan.

2.5 Vapauden menettämistä koskeva valitus

Kun turvapaikanhakijan säilöönotto on kestänyt 28 päivää, IND:n on ilmoitettava säilöönotosta alioikeuteen, jos säilöönotettu henkilö ei ole vielä itse valittanut päätöksestä.[1] Ilmoitusta pidetään valituksena. Tuomioistuinkäsittely pidetään enintään 14 päivän kuluttua ilmoituksen tai valituksen vastaanottamisesta. Tuomioistuin tekee päätöksensä 7 päivän kuluessa. Sekä IND että säilöönotettu henkilö voivat valittaa tuomioistuimen päätöksestä korkeimman hallinto-oikeuden hallintosäädöksiä käsittelevään jaostoon. Säilöönotettu henkilö voi valittaa milloin hyvänsä säilöönoton pidentämisestä. Tästä alioikeuden päätöksestä ei voi valittaa korkeimman hallinto-oikeuden hallintosäädöksiä käsittelevään jaostoon.

2.6 Kansainväliset yleissopimukset ja yhteisön oikeus

Alankomaiden valtio on allekirjoittanut suurimman osan perustavista ihmisoikeusyleissopimuksista, kuten kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia ja taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevat kansainväliset sopimukset, Euroopan ihmisoikeussopimuksen sekä pakolaisten oikeusasemaa koskevan Geneven yleissopimuksen vuodelta 1951 ja sen pöytäkirjan.

Alankomaat on liittynyt lasten oikeuksien yleissopimukseen sillä varauksella, että säilöönotettua lasta ei aina sijoiteta erilleen aikuisista ja että yleissopimuksen määräykset eivät estä aikuisia koskevien lakien soveltamista 16 vuoden iän saavuttaneen lapsen tapauksessa.

Yhteisön turvapaikkadirektiivejä ja -asetuksia sovelletaan Alankomaihin. Euroopan komission marraskuussa 2007 laatiman kertomuksen[2] mukaan Alankomaat kuuluu kuitenkin niihin komission mainitsemiin jäsenvaltioihin, jotka eivät sovella johdonmukaisesti turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevaa direktiiviä säilöönottokeskuksissa ja jotka peruuttavat vastaanotto-olosuhteet tilanteissa, joissa direktiivi ei sitä salli. Lisäksi kertomuksessa huomautetaan, että säilöönotetuille alaikäisille on tarjolla riittämättömästi opetusmahdollisuuksia. Komissio muistuttaa, että direktiivissä ei säädetä mahdollisuudesta

[1] Ulkomaalaislaissa säädettiin aiemmin 28 säilöönottopäivän välein automaattisesti toistuvasta tarkastuksesta, mutta tätä muutettiin vuonna 2004 siten, että ensimmäisten 28 päivän jälkeen tehdään vain yksi automaattinen tarkastus, ja säilöönotetun henkilön tai hänen asianajajansa on pyydettävä erikseen seuraavien tarkastuksien tekemistä.

[2] Komission kertomus neuvostolle ja Euroopan parlamentille turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun direktiivin 2003/9/EY soveltamisesta, KOM(2007) 745 lopullinen.

poikkeuksiin sen osalta, missä sitä sovelletaan, ja että direktiivin säännökset koskevat kaikentyyppisiä tiloja, myös vastaanottokeskuksia.

Tapaaminen järjestöjen ja valtioista riippumattomien organisaatioiden kanssa

Tapaaminen järjestettiin Maailman kohtauspaikka -keskuksessa (World Meeting Centre, BIMS) Schipholin lentokentällä 19. joulukuuta 2007 ennen kuin valtuuskunta vieraili säilöönottokeskuksessa. Tapaamiseen oli kutsuttu säilöönottokeskuksissa säännöllisesti vierailevien tai muutoin turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan alalla aktiivisesti toimivien organisaatioiden edustajia (ks. liite 3).

Organisaatioiden esitykset olivat hyvin tehokkaita. Valtuuskunnan jäsenet kuuntelivat tarkasti valtioista riippumattomia organisaatioita sillä varauksella, ettei valtuuskunta voinut tarkistaa niiden antamien tietojen paikkansapitävyyttä.

Tässä yhteydessä on kiinnostavaa huomata, että suurin osa valtioista riippumattomien organisaatioiden esittämistä huolenaiheista liittyi Alankomaiden turvapaikkalainsäädännön määräyksiin eikä säilöönottokeskuksissa vallitseviin oloihin, vaikka niitäkin toki arvosteltiin.

Valtioista riippumattomien organisaatioiden päähuolenaiheet, jotka tuotiin esiin tapaamisessa sekä valtuuskunnalle toimitetuissa kirjallisissa esityksissä, voidaan tiivistää seuraavasti:

3.1 Säilöönoton luonne

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Säilöönotetut henkilöt eivät ole syyllistyneet rikokseen. Monet heistä ovat paenneet vainoja ja sotia, ja useimmat heistä ovat lähteneet kotimaistaan paetakseen köyhyyttä ja luodakseen itselleen tulevaisuuden Alankomaissa tai jossakin muussa maassa. Tästä huolimatta heitä kohdellaan rikollisina. Säilöönottojen määrä on myös kasvanut viime vuosina.

b) On myös huolestuttavaa, miten maahanmuuttajiin suhtaudutaan. Kun heidät on otettu säilöön, heitä pidetään laittomina maahanmuuttajina ja rikollisina.

c) Turhia säilöönottoja tapahtuu usein, vaikka olisikin selvää, että maahanmuuttajan karkottaminen on epätodennäköistä (asiakirjojen puutteen vuoksi, alkuperämaan kieltäydyttyä yhteistyöstä ja niin edelleen). Valtioista riippumattomien järjestöjen mukaan tämä on vastoin sääntöä, jonka mukaan turvapaikanhakija, jonka hakemus on hylätty, voidaan ottaa säilöön vain, jos hänen karkottamisensa on todennäköistä.

d) Kun on kyse laittomista maahanmuuttajista, jotka ovat paljastuneet vasta heidän päästyään Alankomaihin, jo pelkästään se, etteivät he ole ilmoittautuneet viranomaisille, antaa aiheen olettaa, että he aikovat karata, vaikkei "karkaamista" ole määritelty selvästi. Tämä aiheuttaa tarpeettomia säilöönottoja.

e) Säilöön ottamiselle ei yritetä löytää vaihtoehtoja. Sellaisia voisivat esimerkiksi olla säännöllinen ilmoittautuminen viranomaisille tai se, että maahanmuuttajien sallittaisiin asettua Alankomaissa asuvien sukulaistensa luo soveltuvissa tapauksissa.

f) Ulkomaalaislain meri- ja ilmarajoilla tapahtuvia pidätyksiä koskevan 6 artiklan mukaan 48 tunnin menettelyn alkaessa on päätettävä, siirretäänkö turvapaikanhakija säilöönottokeskukseen vai ei. Tämän jälkeen tutkimus on tehtävä kuuden viikon kuluessa. On epäselvää, mihin menettely perustuu, vaikka sitä sovelletaan laajalti. Turvapaikanhakijat päätyvät säilöönottokeskuksiin noin 100 päivän ajaksi sillä perusteella, että tutkimuksen tekeminen edellyttää säilöönottoajan pidentämistä. Kun tällaista tapahtuu, ei ole kuitenkaan mitään perustetta siihen, että säilöönotto kestää yli kuusi viikkoa.

g) Dublinin asetus vaikuttaa myös säilöönottoja pidentävästi. Turvapaikanhakijat siirretään säilöönottokeskuksiin, joissa he oleskelevat noin 86 päivää. Heitä koskevia tapauksia ei yleensä käsitellä tänä aikana.

h) Valtioista riippumattomien järjestöjen mukaan turvapaikanhakijoita, joilla on niin sanottu B9-lupa, ei pitäisi koskaan ottaa säilöön.

3.2 Säilöönoton kesto

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) On ongelmallista, ettei säilöönotolle ole asetettu aikarajaa. Valtioista riippumattomat organisaatiot huomauttivat, että Alankomaat on yksi niistä EU-valtioista, joissa säilöönotolle ei ole asetettu aikarajaa. Vuoden 2000 ulkomaalaislailla ei ole rajoitettu laittomien maahanmuuttajien säilöönottoa. Valtioista riippumattomat organisaatiot myönsivät kuitenkin, että oikeuslaitos on kehittänyt kuuden kuukauden enimmäisjakson, jota sovelletaan säilöönottoihin. Käytännössä, kun turvapaikanhakijan säilöönotto on kestänyt kuusi kuukautta, tuomioistuimet painottavat yleensä enemmän säilöönotetun henkilön oikeuksia kuin valtion näkökohtia.

b) Laittomien maahanmuuttajien hallinnollinen säilöönotto voi käytännössä toisinaan kestää vuodesta puoleentoista vuoteen, kun on kyse yleiseen järjestykseen liittyvistä seikoista. Säilöönottoaikoja onkin pidennetty yleiseen järjestykseen liittyviin seikkoihin vedoten.

c) Uuden maahanmuuttajia koskevan lain voimaantulon myötä on poistettu oikeuskäsittelyä koskevat ehdot käsiteltävien asioiden ruuhkautumisen vuoksi. Kaikilla maahanmuuttajilla ei valitettavasti ole hyviä asianajajia. Eräässä tapauksessa turvapaikanhakijan säilöönotto kesti 16 kuukautta ja hänet vapautettiin vasta, kun pakolaisjärjestö otti hänen tapauksensa esille.

d) Turvapaikanhakijoiden ja laittomien maahanmuuttajien hallinnollista säilöönottoa on alettava rajoittamaan lakisääteisesti.

3.3 Säilöönotettujen olot

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Säilöönotettujen olot ovat paljon huonommat kuin "tavallisten" hollantilaisten vankien.

b) Monissa tapauksissa yhdessä sellissä asuu neljästä kuuteen ihmistä. Yksityisyyden puutteen lisäksi erikieliset, eri kulttuureista peräisin olevat ihmiset sijoitetaan yhteen, mikä aiheuttaa tarpeettomia jännitystiloja.

c) Niin fyysistä kuin psyykkistäkin terveydenhoitoa on huonosti saatavilla. Vakavista sairauksista valittaneilta henkilöiltä evättiin pääsy lääkärin vastaanotolle ja heille annettiin vain rauhoittavia lääkkeitä. Tällaista tapahtui erityisesti "Kamp Zeist" -keskuksessa ja Rotterdamissa sijaitsevissa säilöönottolaivoissa.

d) Säilöönotetuille ei anneta työtä, ja ajanvietemahdollisuudet ovat vähissä. Tämä heikentää heidän mielenterveyttään.

e) Ruoan laadusta ja huonosta hygieniasta on tehty monta valitusta, erityisesti Rotterdamissa sijaitsevissa säilöönottolaivoissa.

f) "Kamp Zeist" -keskukseen sijoitetut maahanmuuttajat saavat poistua selleistään vain kolmen tunnin ajaksi.

g) Vartijoiden toiminnasta on myös tehty paljon valituksia; heitähän ei yleensä ole koulutettu tätä työtä varten. Jotkin valtioista riippumattomat organisaatiot raportoivat useille säilöönotetuille langetetuista ankarista rangaistuksista. Heihin kohdistetaan fyysistä väkivaltaa: esimerkiksi Royal Marechaussee syyllistyy usein säilöönotettujen henkilöiden pahoinpitelyyn.

h) Valtioista riippumattomat organisaatiot pelkäävät, että Schipholin vastaanottokeskuksessa syttyneen tulipalon kaltaiset onnettomuudet toistuvat. Riskeistä huolimatta on edelleen olemassa säilöönottokeskuksia, kuten Rotterdamissa sijaitsevat säilöönottolaivat ja "Kamp Zeist" -keskus, joissa oloja on parannettu vain pintapuolisesti tai ei lainkaan. Schiphol Oostin karkotuslaitoksessa 27. lokakuuta 2005 syttyneessä öisessä tulipalossa kuoli 11 laitonta maahanmuuttajaa. 15 muuta ihmistä (kuten vartijoita) loukkaantui.

i) Ei ole olemassa säilöönotettujen asioita edistäviä komiteoita tai muita elimiä, jotka turvaisivat säilöönotettujen henkilöiden kollektiiviset oikeudet näissä säilöönottokeskuksissa.

j) Turvapaikanhakijoiden vastaanottoa koskevan direktiivin noudattaminen on myös hyvin epäilyksenalaista. Istanbulin pöytäkirja ei myöskään ole käytössä eikä sitä sovelleta.

3.4 Haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien säilöönotto

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Uhreja ei erotella muista maahanmuuttajista. Tästä seurasi esimerkiksi – Alankomaiden maahantulomenettelyn vuoksi – että muutamat nigerialaistytöt päätyivät Saksassa ja Italiassa toimiviin prostituutioverkkoihin.

b) Valtioista riippumattomat organisaatiot ovat olleet hyvin huolestuneita haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, erityisesti lasten, säilöönotosta. Lainsäädäntö ei kiellä haavoittuvassa asemassa olevien maahanmuuttajaryhmien säilöön ottamista; näistä ryhmistä mainittakoon ihmisoikeusrikkomusten uhrit, kuten ihmiskaupan uhrit, traumatisoituneet maahanmuuttajat, ilman vanhempia matkustavat alaikäiset sekä maahanmuuttajalapset ja heidän perheensä.

c) Vuonna 2006 järjestettiin maahanmuuttajalasten ja heidän perheidensä säilöönoton vastainen kampanja, mistä seurasi, että säilöönotettujen maahanmuuttajalasten ja heidän perheidensä määrä aleni huomattavasti. Alankomaiden hallitus ilmoitti myös toteuttavansa lisää rakennepoliittisia parannuksia. Konkreettisia ehdotuksia odotetaan kuitenkin edelleen.

i) Ihmiskaupan uhrit

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Ihmiskaupan uhrit voidaan pidättää sen perusteella, että he ovat "laittomia", ja heidät voidaan ottaa säilöön ulkomaiden kansalaisina. Näin käy erityisesti, kun henkilö pidätetään rajalla. Tällaisten säilöönottojen tarkoituksena on järjestää kyseisten henkilöiden paluu alkuperämaahan. Valtioista riippumattomat organisaatiot arvioivat kuitenkin, että vain puolet kaikista säilöönotetuista voidaan tosiasiassa palauttaa kotiin. Loput vapautetaan ratkaisematta heidän laittoman maahanmuuttajan statuksestaan aiheutuvaa ongelmaa. Näin ollen heidän säilöön ottamisensa oli alun alkaen hyödytöntä.

b) Ihmiskaupan uhrit, joita ei tunnisteta sellaisiksi säilöönoton yhteydessä, päätyvät joko takaisin alkuperämaahansa tai vapauteen. Kummassakin tapauksessa on vaarana, että he joutuvat tekemisiin ihmiskauppiaiden kanssa ja että he joutuvat jälleen työskentelemään hyväksikäytön tunnusmerkit täyttävissä oloissa. Valtioista riippumattomat organisaatiot myönsivät kuitenkin, että uhreiksi tunnistetuille henkilöille myönnetään kolmen kuukauden harkinta-aika. Jos he päättävät tehdä yhteistyötä poliisien kanssa, he pääsevät "B9-asetukseen" perustuvan erityisen todistajansuojelun piiriin ja saavat väliaikaisen oleskeluluvan, majoituksen turvapaikassa, sairausvakuutuksen, oikeusapua ja sosiaaliturvaa.

c) On huolestuttavaa, että vaikka Alankomaat on allekirjoittanut Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaisen yleissopimuksen vuodelta 2005, sitä ei ole vielä ratifioitu.

ii) Lapset ja alaikäiset

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Yli neljäsosa kaikista Alankomaihin tulevista pakolaisista on alle 15-vuotiaita. Vaikka monet nuoret pakenevat yhden vanhemman tai molempien vanhempien kanssa, yksin matkustavien alaikäisten osuus on melkoinen.

b) Yli 30 prosentissa tapauksista, joissa alaikäinen hakee turvapaikkaa Alankomaista, hakemuksia käsitellään nopeutetulla menettelyllä. Lisäksi niinkin nuoria kuin nelivuotiaita turvapaikanhakijoita haastatellaan usein ilman, että asianajaja tai holhooja on läsnä.

c) Joissakin lapsille tehdyissä haastatteluissa keskitytään kysymyksiin, jotka ovat sopimattomia ottaen huomioon lasten ikä ja kypsyys.

d) Kansainvälisiä ja alueellisia normeja on myös rikottu politiikoissa ja käytännöissä, joilla määritellään, matkustaako lapsi yksin ja tarvitseeko hän näin ollen hoitoa ja suojelua, kuten valtion tukemia toimia perheiden jäljittämiseksi ja heidän palauttamisekseen alkuperämaahan. Monissa tapauksissa hallitus on sysännyt vastuun yksin matkustavien lasten hoidosta kaukaisille Alankomaissa asuville sukulaisille, vaikka he eivät olisi halunneet ottaa tai kyenneet ottamaan kyseistä vastuuta.

e) Joitakin alaikäisiä pidetään Schipholin säilöönottokeskuksessa odottamassa iän määrittämistä koskevan testin tekemistä. Testi tehdään ottamalla kuvia tietyistä luista, eikä siihen sisälly minkäänlaista psykologista arviota. Testin luotettavuus on hyvin kiistanalainen, koska sen mukaan monet alaikäiset voidaan luokitella aikuisiksi.

f) Lasten ja heidän vanhempiensa säilöön ottaminen on kansainvälisen lasten oikeuksien yleissopimuksen vastaista; Alankomaiden hallitus ratifioi sopimuksen vuonna 1995. Jo aivan pieniä lapsia, vauvoista teini-ikäisiin, on otettu säilöön erityisesti Heerhugowaardin, Kamp Zeistin ja Zestienhovenin keskuksiin.

g) Säilöön otetuilta lapsilta on evätty oikeus vapaaseen liikkumiseen ja opetukseen, eikä heillä ole leikkivälineitä, mikä voi olla hyvin traumaattista.

h) Säilöönoton osalta Alankomaiden viranomaiset eivät sovella viime käden periaatetta (last resort principle) kaikkiin alaikäisiin vaan ainoastaan enintään 16-vuotiaisiin. Tästä seuraa, että yli 16-vuotiaat alaikäiset voivat joutua säilöön otetuiksi aikuisten säilöönotettujen kanssa.

i) Lapset pannaan käsirautoihin ja viedään eristysselleihin.

j) Vartijoita koulutetaan käsittelemään rikollisia eikä lapsia.

k) Yksin matkustavista 15–25-vuotiaista pitäisi huolehtia paremmin. Kun alaikäiset täyttävät 18 vuotta, heille annetaan junalippu ja lasketaan ulos kaduille.

l) Tapa, jolla Alankomaissa kohdellaan alaikäisiä turvapaikanhakijoita, herättää epäilyksiä valtion sitoutumisesta harjoittamaan turvapaikkapolitiikkaa, joka on näiden lasten parhaan edun mukaista, mitä YK:n lasten oikeuksien yleissopimuksessa edellytetään.

3.5 Nopeutettu menettely

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Tehokkuus voittaa suojelun Alankomaiden turvapaikkapolitiikassa. Valtioista riippumattomien järjestöjen mukaan nopeutetuista menettelyistä on tullut sääntö Alankomaissa, ja tavoitteena on voimistaa suuntausta mahdollisimman paljon.

b) Haavoittuvassa asemassa olevat ja traumatisoituneet turvapaikanhakijat, myös lapset, tarvitsevat yleensä aikaa voidakseen luottaa henkilöön tai henkilöihin, jotka käsittelevät heidän valitustaan, ennen kuin he voivat selvittää pakonsa tai traumansa syyt. Erityisesti sukupuoleen liittyviä valituksia esittävät, kidutuksen uhreiksi joutuneet tai vakavan trauman saaneet henkilöt tarvitsevat kannustavan ympäristön, jossa he voivat luottaa siihen, että heidän valitustaan käsitellään luottamuksellisesti. Nopeutettu menettely ei suo riittävästi aikaa tarvittavan uskon ja luottamuksen luomiseksi.

c) Järjestelmää, jonka tarkoituksena on nopeuttaa turvapaikkahakemuksien käsittelyä – *aanmeldcentra*-keskuksissa (vastaanottokeskuksissa) noudatettu nopeutettu menettely eli "AC-menettely" – käytetään epäasianmukaisesti, ja se tarjoaa vain vähän keinoja virheiden korjaamiseksi tarkoituksenmukaisen oikeuskäsittelyn avulla.

d) Nopeutettu menettely ei myöskään suo riittävästi aikaa, jotta turvapaikanhakija voisi levätä, saada tietoa turvapaikkamenettelystä, neuvotella asianajajan kanssa ja koota todisteita turvapaikkahakemuksensa tueksi, eikä siinä ole vahvistettu hylkäämisperusteita. Seuraukset ovat pahempia, kun on kyse yksin matkustavista alaikäisistä, traumatisoituneista henkilöistä ja sellaisista maista kotoisin olevista ihmisistä, joissa ihmisoikeusrikkomukset ovat hyvin yleisiä.

e) Menettely saattaa myös rikkoa palauttamiskieltoa koskevaa periaatetta, koska turvapaikanhakijalla ei ole riittävästi aikaa perustella hakemustaan, mikä voi johtaa hänen palauttamiseensa maahan, jossa häntä saatetaan vainota. Tilannetta pahentaa oikeuskäsittelymahdollisuuksien puute.

f) Nopeutetulla menettelyllä tehdystä päätöksestä valittaminen ei automaattisesti aiheuta prosessin lykkäämistä, vaikka sitä voidaankin hakea erikseen. Oikeuskäytäntö on käytännössä vaikeuttanut huomattavasti tällaisen lykkäyksen myöntämistä; lykkäys suojaa perusteettomilta karkotuksilta. Tässä yhteydessä valtioista riippumattomat organisaatiot suosittelevat, että ensimmäisessä oikeusasteessa tehtyjen kielteisten päätösten johdosta esitetyille valituksille pitäisi yleensä taata automaattinen lykkäävä vaikutus.

3.6 Valtioista riippumattomien organisaatioiden rajoitettu pääsy keskuksiin

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Oikeusministeriö voi merkitä alankomaalaiset organisaatiot muiksi kuin oikeudellisiksi organisaatioiksi, joilla on pääsy säilöönottokeskuksiin. Organisaatioiden pääsy rajoittuu kuitenkin erillisissä vierailuhuoneissa tapahtuviin virallisiin vierailuihin. Vierailusta voidaan sopia vasta kun on päätetty, keiden henkilöiden luona on tarkoitus vierailla. Tämä on osoittautunut esteeksi yritettäessä saada yhteys mahdollisiin uhreihin ja muihin kohderyhmiin, kuten alaikäisiin. Valtioista riippumattomat organisaatiot tarvitsevat laajempaa ja joustavampaa pääsyä säilöönottokeskuksissa olevien maahanmuuttajien luo.

b) Ongelmia on aiheutunut myös kirkolle ja humanitaarisille ryhmille, jotka haluavat vierailla säännöllisesti keskuksissa.

c) Yhteyden voi saada vain tiettyihin "laittomiin" maahanmuuttajaryhmiin. Rajalla tapahtuvien pidätyksien tapauksessa yhteyden saa vain niihin, jotka ovat hakeneet turvapaikkaa. Ne, jotka saapuvat lentokentälle eivätkä hae turvapaikkaa, sijoitetaan säilöönottokeskuksen erilliseen siipirakennukseen, jossa he eivät saa oikeudellista apua eivätkä apua valtioista riippumattomilta organisaatioilta. Heidän joukossaan voi hyvin olla alaikäisiä, ihmiskaupan uhreja ja pakolaisia, joille pitäisi tiedottaa mahdollisuudesta hakea turvapaikkaa.

d) Suuri yleisö saa vain vähän tietoa siitä, mitä näissä keskuksissa tapahtuu. Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan tahoja, joilla on pääsy keskuksiin, painostetaan voimakkaasti olemaan puhumatta epäinhimillistä kohtelua koskevista epäilyksistä.

3.7 Muita valtioista riippumattomien organisaatioiden esittämiä huolenaiheita

Valtioista riippumattomien organisaatioiden mukaan

a) Karkotuspäätösten määrä kasvaa huolestuttavasti. Karkotuspäätöksen saanutta henkilöä kohdellaan kuin rikollista, ja päätöksiä langetetaan ihmisille, jotka eivät ole syyllistyneet rikoksiin. Yli tuhat ihmistä on joutunut alistumaan tällaiseen kohteluun. Tilanne pahenee, kun päätös kohdistuu myös muihin perheenjäseniin. 40 prosenttia säilöönotetuista henkilöistä myös karkotetaan myöhemmin.

b) Vuoden 2000 ulkomaalaislaissa määrätään mahdollisuudesta langettaa karkotuspäätös laittomalle maahanmuuttajalle julistamalla hänet ei-toivotuksi ulkomaalaiseksi. Tästä seuraa, että siirtolaisen oikeus lailliseen oleskeluun päättyy tai se evätään, eikä hänen oleskelulupa- tai turvapaikkahakemustaan hyväksytä niin kauan kuin karkotuspäätös on voimassa. Jos siirtolainen palaa Alankomaihin tai jos hän jatkaa oleskeluaan maassa karkotuspäätöksen jälkeen, hänelle voidaan langettaa enintään kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus.

c) Ne, jotka karkotetaan antamalla heille käsky poistua maasta sen jälkeen, kun heidän hakemuksensa on hylätty, joutuvat ulos kaduille. He ovat täysin varattomia eivätkä pysty hankkimaan elantoaan. Tällä tavoin karkotettavat naiset herättävät myös suurta huolta. Heillä ei ole minkäänlaista mahdollisuutta saada asianmukaista toimeentuloa, asuntoa ja terveydenhoitopalveluita.

d) Rajalla tapahtuvat pidätykset ja rangaistuslaitoksista annettu laki (Penitentiary Principle Act) perustuvat rikosoikeudelliseen järjestelmään. Maahanmuuttajille ei kuitenkaan myönnetä kaikkia rikosoikeudellisen järjestelmän mukaisia oikeuksia.

e) Poliitikot antavat kielteisen kuvan laittomista maahanmuuttajista ja turvapaikanhakijoista leimaten heidät taloudellisiksi pakolaisiksi ja toisinaan rikollisiksi. Tämä on johtanut siihen, että ihmisoikeuksiin liittyvät näkökulmat sivuutetaan räikeästi yleisessä mielipiteessä samoin kuin turvapaikanhakijoita, laittomia maahanmuuttajia ja muita siirtolaisia koskevassa keskustelussa.

f) Vierailun aikaan odoteltiin vielä joidenkin kansainvälisten välineiden ratifiointia. Kuten monet muutkaan yhteisön maat, Alankomaat ei ollut joulukuussa 2007 vielä allekirjoittanut siirtotyöläisten ja heidän perheenjäseniensä oikeuksia koskevaa kansainvälistä yleissopimusta ("siirtotyöläisyleissopimus" vuodelta 1990). Lisäksi, vaikka Alankomaat allekirjoitti Euroopan neuvoston ihmiskaupan vastaisen yleissopimuksen (vuodelta 2005), sitä ei ollut vielä ratifioitu.

g) Turvapaikkoja käytetään välineenä, jolla valvotaan siirtolaisvirtoja ja yritetään saada mahdolliset turvapaikanhakijat luopumaan pyrkimyksistään. Oikeudesta turvapaikkaan ei voida poiketa, koska se ei ole jäsenvaltioiden myöntämä lisäoikeus vaan oikeus, jota jokainen ihminen voi vaatia Geneven yleissopimuksen nojalla.

h) Turvapaikanhakijoilla ei ole riittävästi aikaa järjestellä papereitaan kuntoon paluuta varten. Alankomaiden viranomaiset poistavat turvapaikanhakijat, joiden hakemus on hylätty, väkipakolla vastaanottojärjestelmästä ja näin ollen ulos kaduille, usein jopa lasten kanssa.

i) Myös maahanmuuttotietojen saatavuus on herättänyt kysymyksiä. Maahanmuuttoon liittyvän tilanteen kehittymistä koskevia raportteja on hiljattain lyhennetty ja rajoitettu siten, että niissä käsitellään vain tärkeimpiä tapahtumia. Raportteja julkaistaan harvemmin (raportit julkaistaan puolivuosittain, siinä missä niitä julkaistiin aiemmin kolme kertaa vuodessa). Niissä ei myöskään julkaista tarkempia tietoja säilöönotettuja heikommassa asemassa olevista ryhmistä.

Vierailu keskukseen

Valtuuskunnan matkaan sisältyi vierailu Schipholin säilöönottokeskukseen. Vierailun aikana valtuuskunnan jäsenille esiteltiin keskusta ja he osallistuivat kiertokäynnille yhdessä säilöönottokeskuksen johtajan, maahanmuuttopolitiikasta vastaavan osaston apulaisjohtajan sekä vastaanottokeskuksen ja palauttamisesta ja maasta lähtemisestä vastaavan yksikön viranomaisten

kanssa. Valtuuskunta sai myös tilaisuuden puhutella joitakin keskuksessa oleskelevia siirtolaisia ja esittää myöhemmin kysymyksiä keskuksen edustajille.

Maahanmuuttopolitiikasta vastaavan osaston apulaisjohtaja H.P. Schreinemachers piti esittelyn vierailun alkajaisiksi.

Seuraavat edustajat vastasivat kysymyksiin:

- Alfons Mooren - säilöönottokeskuksen johtaja
- H.P. Schreinemachers - maahanmuuttopolitiikasta vastaavan osaston apulaisjohtaja
- Vincent Vuijk - palauttamisesta ja maasta lähtemisestä vastaava yksikkö
- Michiel Meinarid - vastaanottokeskuksen yksikön johtaja
- Theo Thijm - vastaanottokeskuksen yksikön apulaisjohtaja
- Royal Marechaussee (Rajapoliisi)

4.1 Alustava esittely

Apulaisjohtaja toi alustavassa esittelyssä esille seuraavat asiat:

1) Turvapaikanhakijat hakevat pääsyä vastaanottokeskukseen. 75 prosenttia hakemuksista tehdään muualla kuin Schipholissa, ja siellä tehdään loput 25 prosenttia. Muihin keskuksiin hakevia henkilöitä ei oteta säilöön. Säilöön otetaan henkilöt, joilta evätään maahanpääsy rajalla.

2) Jos henkilö, jolta on evätty maahanpääsy rajalla, hakee turvapaikkaa, hänet sijoitetaan Schipholin suljettuun vastaanottokeskukseen ja menettely käynnistetään. Mikäli mahdollista, hakemusta käsitellään 48 työtunnin sisällä. Jos hakemusta ei ole mahdollista käsitellä tässä ajassa, käsittelylle varataan kuuden viikon pituinen määräaika, ja henkilö siirretään säilöönottokeskukseen.

3) Säilöön otetaan myös ulkomaalaiset, joiden havaitaan oleskelevan laittomasti Alankomaissa. Jos he hakevat turvapaikkaa, heidän hakemuksensa käsittelyyn sovelletaan kuuden viikon määräaikaa. Näitä henkilöitä ei pidetä Schipholissa vaan muissa keskuksissa. Heidän ruokaa, terveydenhoitoa ja opetusta koskevat tarpeensa täytetään.

4) Komission kertomus antoi osoituksen siitä, miten Alankomaissa noudatetaan suuntaviivoja.[1] Schipholissa oleskelevien 25 prosentin osalta kertomuksessa todettiin, että keskus on tarkoituksenmukainen. Siirtolaisten aineellisiin tarpeisiin liittyen esitettiin kuitenkin jossakin määrin kritiikkiä.

[1] KOM(2007)0745 lopullinen.

4.2 Kiertokäynti säilöönottokeskuksessa

1) Valtuuskunnan jäsenille näytettiin huone, johon siirtolaisten omaisuus sijoitetaan heidän saapuessaan keskukseen. Kun siirtolaiset saapuvat lentokentälle, heillä on mukanaan matkatavaroita ja muuta omaisuutta. Heillä on myös toisinaan rahaa mukanaan. Siirtolaisten omaisuutta säilytetään turvassa tällaisissa huoneissa, joissa on valvontakamerat. Kahdella henkilöllä on huoneiden avaimet hallussaan.

2) Siirtolaisten saapuessa keskukseen henkilöstö tiedustelee heidän ruokatottumuksiaan ja lääkehoidollisia tarpeitaan sekä ottaa haltuunsa siirtolaisten matkatavarat ja heillä mahdollisesti olevat rahat tai paperit. Henkilöistä otetaan valokuva ja heiltä kysytään muita tietoja. Heille annetaan ilmainen puhelinkortti.

3) Valtuuskunnan jäsenille kerrottiin, että Schipholin vastaanottokeskuksen läpi kulkee vuosittain noin 10 000 henkilöä. Paikkoja on kaikkiaan 308. Keskuksen hallinta on toisinaan sen verran monimutkaista, että henkilökohtaista omaisuutta katoaa noin 3-4 kertaa vuodessa.

4) Valtuuskunnan jäsenille näytettiin vahvistetut vastaanottokopit, joihin siirtolaiset sijoitetaan heidän saapuessaan keskukseen ja ennen kuin he lähtevät sieltä. Koppeja käytetään vain siirtotarkoituksiin, ja yhtenä tarkoituksena on tunnistaa huumeiden salakuljettajat. Huoneet ovat yksinkertaisia ja siistejä ja niissä on penkki. Ovet näyttivät olevan vahvistettuja.

5) Valtuuskunnan jäsenille näytettiin "pilottikone". Koneen toiminta perustuu sormenjälkitietokantaan, josta saadaan tietoja säilöönottokeskuksessa olevista henkilöistä, kuten ruokatottumuksia koskevia erityistietoja. Koneen avulla vältetään keskuksessa olevien henkilöiden väliset sekaannukset.

6) Edustaja kertoi, että urheilua ja muita vapaa-ajan harrastuksia on tarjolla, samoin kuin (ympärivuorokautista) terveydenhoitoa ja psykiatrin palveluja. Keskuksessa sijaitsee Alankomaiden pakolaisneuvoston toimisto, ja asianajajien ja heidän asiakkaidensa välisiä suhteita ylläpidetään.

7) Miesten ja naisten huoneet sijaitsevat erillään, ja kaikki tuntevat olonsa kokonaisvaltaisesti turvalliseksi. Valtuuskunta tapasi kuitenkin vierailun kohteena olleessa siipirakennuksessa kaksi naista, jotka sanoivat tuntevansa olonsa pelokkaaksi joutuessaan oleskelemaan pelkästään miesten seurassa. Keskuksessa ei ole perheitä, alaikäisiä eikä lapsia. Alaikäiset sijoitetaan "Zestienhovenin" keskukseen. Keskuksen rikollisosasto sijaitsee erillään osastosta, jossa muut turvapaikanhakijat oleskelevat.

8) Huoneiden ovia pidetään auki kaiket päivät, ja ne suljetaan klo 21. Rakennuksen pihaa voi vapaasti käyttää ulkoiluun. Vaikka ruokaa on tarjolla, siirtolaiset voivat myös laittaa itse ruokaa. Toisinaan keskuksessa oleskelevat henkilöt tilaavat erityisiä ruokatarvikkeita voidakseen laittaa ruokaa.

9) Taulusta, jossa oli siirtolaisten nimet, syntymäajat ja valokuvat, kävi ilmi, että jotkut siirtolaiset olivat nuoria. Keskuksen edustajan mukaan taulun tiedoista selviää, minkä ikäisiä siirtolaiset väittävät olevansa. Kaksi henkilöä, joista toinen oli nainen, oli ilmeisesti joutunut ikää koskevaan kiistaan. Heidät oli kuitenkin otettu säilöön huolimatta edustajan toteamuksesta, että jos iästä vallitsee epäselvyyttä, epäilyä on tulkittava kantajan eduksi. Tällaiset tapaukset tutkitaan ja tulokset lähetetään Eindhovenissa sijaitsevalle klinikalle, jossa tehdään luutesti. Edustaja myönsi, että testeissä voi tapahtua virheitä ja että tällaisissa tapauksissa epäilyä on tulkittava kyseisen siirtolaisen hyväksi.

10) Valtuuskunnalle näytettiin myös joitakin huoneita, joissa siirtolaiset oleskelevat. Huoneet olivat pieniä ja jokaiseen oli sijoitettu kaksi ihmistä. Huoneissa oli ovellinen kylpyhuone, televisiovastaanotin ja kerrossänky. Eräät valtuuskunnan jäsenet väittivät nähneensä ovettomia kylpyhuoneita.

11) Valtuuskunnan jäsenille kerrottiin, että kuusi kuukautta on järkevän pituinen oleskeluaika Schipholissa. Säilöönottoa voidaan kuitenkin pidentää valitusmenettelyn aikana. Näissä oloissa säilöönottoa voidaan jatkaa 12 kuukauteen.

4.3 Siirtolaisia tapaamassa

Valtuuskunnan jäsenet saivat tilaisuuden puhua Schipholin säilöönottokeskuksessa oleskelevien siirtolaisten kanssa. Esittelijälle kerrottiin seuraavaa:

1) Eräs irakilainen ilmoitti olleensa keskuksessa puolitoista kuukautta. Hän väitti olevansa 67-vuotias ja sairas. Hän oli hakenut turvapaikkaa, mutta ongelmana oli, että pyrkiessään Alankomaihin hän oli matkustanut Unkarin kautta. Hän kertoi olleensa Unkarissa alle tunnin ja vain vaihtaneensa siellä lentokonetta. Hän oli hakenut turvapaikkaa Alankomaiden lentokentällä, josta hänet oli välittömästi kuljetettu Schipholin säilöönottokeskukseen. Alankomaat on esittänyt Unkarille vaatimuksen hänen tapauksestaan, ja hänen turvapaikkahakemuksensa on nyt riippuvainen Unkarin vastauksesta. Hän valitti, että hänet on unohdettu keskukseen.

2) Eräs sudanilainen ilmoitti tulleensa Syyrian kautta Alankomaihin väärennetyllä passilla. Hän kertoi, että hänet oli sijoitettu "avoimeen leiriin" neljäksi vuodeksi. Hän väitti, että hänellä on tyrä ja että hän sairastaa malariaa. Alankomaista hän oli jatkanut matkaa Irlantiin, mutta sieltä hänet oli palautettu Alankomaihin. Hän väitti olleensa Schipholin keskuksessa kaikkiaan yhdeksän kuukautta.

3) Eräs nigerialainen ilmoitti myös olleensa keskuksessa yhdeksän kuukautta. Hänellä oli Namibian passi. Hänet oli karkotettu Namibiaan, mutta sieltä hänet palautettiin Alankomaihin. Hän haki turvapaikkaa Alankomaista, mutta hänen hakemuksensa hylättiin. Hänellä ei ollut minkäänlaista tietoa siitä, millaiseksi hänen tulevaisuutensa muodostuu. Sillä välin hän oleskelee keskuksessa.

4) Toinen irakilainen ilmoitti olleensa Schipholin keskuksessa kuusi kuukautta. Hän oli mennyt Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, mutta hänetkin oli palautettu Alankomaihin

Dublinin asetuksen perusteella. Hän kertoi myös tulevaisuutensa olevan hämärän peitossa.

5) Eräät valtuuskunnan jäsenet tapasivat nuoren miehen, joka väitti olevansa alle 18-vuotias. Hänet oli kertomansa mukaan pidätetty, kun hän oli vain vaihtamassa lentokonetta Schipholin lentokentällä koulunsa urheilujoukkueen kanssa. Hän valitti ikään koskevaan kiistaan liittyvästä menettelystä ja siitä, että hänet oli otettu säilöön.

6) Eräs nainen totesi, että vaikkei hän tuntenut oloaan uhatuksi keskuksessa, toisinaan oli kuitenkin pelottavaa, että siellä on vain vähän naisia. Naisten erityistarpeita ei myöskään huomioitu.

7) Jotkut maahanmuuttajat valittivat terveydenhoidon puutteesta. He kertoivat, että keskuksessa annetaan vain parasetamolia kaikkiin vaivoihin.

4.4 Keskusteluistunto

Keskuksessa tehdyn kiertokäynnin jälkeen valtuuskunta sai tilaisuuden keskustella keskuksen edustajien kanssa ja esittää heille kysymyksiä. Valtuuskunnalle annettiin seuraavat vastaukset:

1) 25 prosenttia Schipholissa oleskelevien siirtolaisten hakemuksista hylätään välittömästi nopeutetulla menettelyllä.

2) Riippumaton komitea kuuntelee siirtolaisten valituksia.

3) Uusia nopeutettuun menettelyyn liittyviä ja menettelyn tasapuolisuutta ja tehokkuutta parantavia ohjeita odotettiin.

4) Jos henkilön hakemus hylätään Schipholissa, hän voi valittaa siitä neljästi. Menettely kestää noin kaksi viikkoa. Sillä välin henkilö oleskelee säilöönottokeskuksessa. Jos valitus havaitaan perusteettomaksi, päätös on lopullinen ja toimia toteutetaan kyseisen henkilön palauttamiseksi takaisin alkuperämaahan.

5) Säilöönottoa jatketaan niin pitkään kuin se on järkevää. Sääntönä on kuitenkin, että kuuden kuukauden jälkeen tuomioistuimet arvioivat, onko kyseinen ulkomaan kansalainen vastuussa viivästyksestä. 14-15 kuukautta kestäneiden säilöönottojen tapauksissa vapauttamisen painoarvo on suurempi kuin valtion edun, ja säilöönotettu vapautetaan. Vapauttaminen tarkoittaa sitä, että hänet ajetaan ulos kadulle mukanaan asiakirja, jossa ilmoitetaan, että hänen on lähdettävä Alankomaista.

6) Dublinin asetukseen liittyviä valituksia käsitellään erityisessä virastossa. Jos syntyy tilanne, joka kuuluu Dublinin yleissopimuksen soveltamisalaan, kyseiselle jäsenvaltiolle esitetään pyyntö. Vastausta odottaessa kyseinen henkilö pysyy Alankomaissa. Jos toinen jäsenvaltio ei hyväksy vaatimusta, hänellä on oikeus hakea turvapaikkaa Alankomaista.

Tapaaminen Alankomaiden oikeusministerin Nebahat Albayrakin kanssa

Valtuuskunta tapasi Alankomaiden oikeusministerin Nebahat Albayrakin oikeusministeriössä. Tapaamisen jälkeen järjestettiin lehdistötilaisuus.

Tapaamisen aikana keskusteltiin asioista, jotka liittyvät Alankomaiden maahanmuutto- ja turvapaikkalakiin sekä asioista, jotka nousivat esille valtioista riippumattomien järjestöjen kanssa ja Schipholin säilöönottokeskuksessa käydyissä keskusteluissa. Ministeri esitti seuraavia huomioita:

1) Alankomaissa on perinteisesti suojeltu ihmisiä. Tavoitteena on jatkaa perinnettä ja parantaa järjestelmää.

2) Säilöönottoa rajoitetaan yleensä kuuteen kuukauteen. Joissakin tapauksissa tätä aikaa on kuitenkin jatkettava. Säilöönoton pituus riippuu myös kyseisen henkilön halukkuudesta tehdä yhteistyötä. Ministerin mukaan siirtolaiset voidaan vapauttaa kuudessa päivässä, jos he ovat halukkaita yhteistyöhön.

3) Jos lapsi ylittää perheen mukana rajan laittomasti, heidät voidaan ottaa säilöön. Jos he saapuvat Alankomaihin laillisesti, perhe sijoitetaan vastaanottokeskukseen. Perheet otetaan säilöön vain jos on painavia syitä olettaa, että ne katoavat. Tarkoituksena on, että säilöönotto kestää enintään kaksi viikkoa, mutta parlamentin on vielä hyväksyttävä ehdotus. Toinen mahdollisuus olisi ottaa vain vanhemmat säilöön.

4) Ministeriössä on myös pyritty parantamaan lasten (erityisesti Rotterdamissa säilöönotettujen osalta) sekä muiden haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden, kuten raskaana olevien naisten, oloja.

5) Perheensä mukana liikkuvien lasten säilöönottoa ei aiota kieltää, koska vanhemmat saattaisivat tällöin käyttää järjestelmää väärin. Ministeri vahvisti, että lapsia on otettu säilöön, mutta on tehty mahdollisimman selvä ero sen välille, ovatko lapset tulleet maahan vanhempiensa mukana vai ovatko he tulleet maahan ilman vanhempia. Säilöönottoaika on aina mahdollisimman rajoitettu.

6) Kun perheet löydetään ja he hakevat turvapaikkaa, heidät sijoitetaan avoimiin keskuksiin. On tunnustettu, että lasten elinympäristön pitäisi olla erilainen kuin tavallisissa vankiloissa. Ministeri totesi, että lapsille pyritään luomaan mahdollisimman sopiva ympäristö. Valtuuskunnalle näytettiin kuvia parannuksista, joita oli tehty eräässä keskuksessa.

7) Toisinaan päädytään toisen vanhemman säilöön ottamiseen, samalla kuin toinen vanhempi vapautetaan lapsen kanssa.

8) Alaikäiset saatetaan toisinaan ottaa säilöön, jotteivät he joutuisi ihmiskauppiaiden käsiin. Tuomarit päättävät yleensä lopettaa heidän säilöönottonsa kuuden kuukauden kuluttua,

mutta säilöönottoaikaa voidaan pidentää, jos henkilön identiteetti on epäselvä tai jos alkuperämaan konsulaatti ei ole halukas tekemään yhteistyötä hänen palauttamisekseen.

9) Lapsille laitetaan joskus käsiraudat, tosin vain poikkeustilanteissa, kuten jos lapsi käyttäytyy hallitsemattoman väkivaltaisesti. Ministeri mainitsi tapauksen, jossa näin tehtiin eräässä keskuksessa oleskelevan alaikäisen käynnistettyä sammutusjärjestelmän tupakansytyttimellä. Näiden tapahtumien seurauksena toteutettiin toimia, jotta sammutusjärjestelmä ei olisi altis tällaisille tihutöille.

10) Viranomaiset ottavat huomioon haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden tilanteen. Tällaisten ryhmien säilöönottoa ei kuitenkaan olla aikeissa kieltää.

11) Siirtolaisten oikeuksia noudatetaan palautusmenettelyjen aikana. Ministeri selvitti, että lääkärintarkastuksia tehdään ennen palauttamista ja toimia toteutetaan sen varmistamiseksi, että henkilö on riittävän hyväkuntoinen lähteäkseen lentomatkalle.

12) Karkotettujen ja kaduille ajettujen henkilöiden sijoittaminen avoimiin keskuksiin antaisi väärän kuvan siitä, että valtio pitää heistä huolen kaikissa olosuhteissa. Tämä tekisi karkotuksista tehottomia.

13) Viitaten komission kertomukseen neuvostolle ja Euroopan parlamentille turvapaikanhakijoiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vähimmäisvaatimuksista 27 päivänä tammikuuta 2003 annetun direktiivin 2003/9/EY soveltamisesta[1] Alankomaat haluaisi selvennettävän perustaa, johon kertomuksen huomautukset perustuvat. Tammikuuksi 2008 suunniteltiin kokouksen järjestämistä komission kanssa, ja Alankomaiden oli määrä esittää virallinen kanta vuonna 2008.

14) Vastaanotto- ja säilöönottokeskuksiin on mahdollista tehdä tarkastuskäyntejä, kuten tämän Euroopan parlamentin valtuuskunnankin tapauksessa. Euroopan neuvoston komitea kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun taikka rangaistuksen estämiseksi (CPT) on vieraillut keskuksissa.

15) Kaikki keskuksien henkilöstön jäsenet ja viranomaiset ovat asianmukaisesti koulutettuja.

16) Dublinin asetukseen ei pitäisi tehdä suuria uudistuksia. Tarvittavat parannukset on toteutettava yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän avulla.

Esittelijän päätelmiä ja suosituksia

Esittelijä haluaa huomauttaa, että Alankomaiden viranomaiset ja ministeri olivat hyvin halukkaita tekemään yhteistyötä, avoimia ja valmiit vastaamaan valtuuskunnan esittämiin kysymyksiin.

[1] KOM(2007)0745 lopullinen

Kaiken kaikkiaan ja muissa maissa sijaitseviin vierailujen kohteina olleisiin muihin säilöönottokeskuksiin verrattuna näyttää siltä, että Schipholin säilöönottokeskuksen olot vaikuttavat hyväksyttäviltä.

Esittelijä haluaa lopuksi ottaa esille seuraavat seikat:

1) Vaikka Schipholin säilöönottokeskuksen olot vaikuttavat hyväksyttäviltä, valtioista riippumattomat organisaatiot mainitsivat Rotterdamin säilöönottolaivat ja "Kamp Zeist" -keskuksen viitatessaan oloihin, joita on mahdoton hyväksyä. Näistä keskuksista on saatava lisätietoja, erityisesti valtioista riippumattomien organisaatioiden esittämät väitteet huomioon ottaen.

2) Schipholin säilöönottokeskuksessa saatavilla olevien kuvailtujen palvelujen pitäisi olla saatavilla kaikissa säilöönottokeskuksissa. Näihin palveluihin sisältyvät hyvät lääkärinpalvelut ja psykiatriset palvelut sekä virastot, joiden tehtävänä on ylläpitää asianajajien ja asiakkaiden välisiä suhteita.

3) Valtioista riippumattomille organisaatioille olisi taattava täysimääräinen pääsy kaikkiin säilöönottokeskuksiin, jotta organisaatiot voivat hoitaa tehtävänsä Alankomaiden viranomaisten vahvistamien määräyksien mukaisesti.

4) Väitteisiin, joiden mukaan viranomaiset ovat syyllistyneet väärinkäyttöön, väkivaltaan tai sopimattomaan käytökseen, on suhtauduttava vakavasti. On myös toteutettava toimia väitteiden tutkimiseksi ja niiden johdosta.

5) Sen, mitä säilöönottokeskuksissa tapahtuu, on oltava täysin avointa.

6) On harkittava muita toimia kuin käsirautojen käyttöä tottelemattomien alaikäisten pitämiseksi kurissa.

7) Vaikka säilöönoton enimmäisajaksi on käytännössä muodostunut kuusi kuukautta, tietyn pituinen ajanjakso pitäisi vakiinnuttaa lainsäädännössä ja sitä pitäisi noudattaa.

8) Säilöönotolle pitäisi etsiä vaihtoehtoja, ja niitä olisi sovellettava haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien ja erityisesti lasten ja alaikäisten tapauksessa.

9) On pidettävä erityisesti huoli siitä, että haavoittuvassa asemassa olevat siirtolaiset tunnistetaan, jotta he saavat erityiskohtelua ja jottei synny tilanteita, joissa heidän haavoittuvuuttaan voidaan käyttää hyväksi.

10) Siitä, miten Alankomaissa noudatetaan vastaanottodirektiiviä, tarvitaan lisätietoja.

11) Nopeutettuja menettelyjä olisi käytettävä varoen ja niitä pitäisi välttää mahdollisimman pitkälti tapauksissa, joissa on kyse haavoittuvilta vaikuttavilta siirtolaisilta. Oikeuskäsittelyä ei pidä vääristää nopeutetulla menettelyllä.

12) Ikää koskeviin kiistoihin osallistuneita henkilöitä on pidettävä alaikäisinä ja heidät on näin ollen otettava säilöön vasta, kun kiista on selvitetty.

13) Naiset olisi sijoitettava erillisiin säilöönottolaitoksiin, jotta heidän erityistarpeensa voidaan täyttää.

ANNEX 1

Parlement Européen
Commission des libertés civiles, de la justice et des affaires intérieures
Délégation aux Pays-Bas
19 Décembre 2007

LISTE DES PARTICIPANTS 7

Membres du Parlement Européen

Martine ROURE – Chef de délégation

Simon BUSUTTIL - Rapporteur
Jeanine HENNIS PLASSCHAERT
Rareş-Lucian NICULESCU

Groupes politiques

Michael SPEISER (PPE)
Annie LEMARCHAL (PSE)
Chiara TAMBURINI (GUE)

Assistants

Pauline CHAIGNE (assistante de Martine ROURE)
Marlies KAAL (assistante de Esther de LANGE)
Nanda KELLY (assistante de Jeanine HENNIS PLASSCHAERT)
Jan MICALLEF (assistant de Simon BUSUTTIL)
Nadia POHLMAN (assistante de Wolfgang KREISSL DÖRFLER)
Adriana RAD (assistante de Marian-Jean MARINESCU)
Sander SCHAAP (assistant d' Edith MASTENBROEK)

Secrétariat de la Commission LIBE

Ana DUMITRACHE

Bureau du Parlement Européen aux Pays-Bas

Sjerp VAN DER VAART

Interprètes

FR	NL	EN	RO
DIERICKW P.	SAUER A.	KENNEDY A.	URSU D.
QUAMMAR S.	SIMONS K.	ENNIS M.	MARCU M.
			OLSZEWSKI M.

ANNEX 2

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA hEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

European Parliament
Committee on civil liberties, justice and home affairs
Delegation to the Netherlands
19 December 2007

Draft Programme 6

7:52	**Travel** by Thalys *9307* from Gare du Midi, Brussels, to the Schiphol Airport
10:19	Arrival at the Schiphol Airport
10:45 – 12:00	**Briefing meeting with NGOs and organisations** active in the field of asylum and immigration (location: World meeting center BIMS (at the airport), meeting room Vasco da Gama)[1]
12:00 – 13:00	**Lunch** offered by the Dutch Ministry of Justice, Immigration Policy Department - Location: Hotel Schiphol, Rijksweg A4 Nr.3, 2132 MA Amsterdam - Schiphol
13:00 – 13:15	Bus to the Schiphol detention centre
13:15 – 15:00	**Visit of the Schiphol detention centre**[2]

Welcome by Mr HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department; Tour in the detention centre; Questions and answers session
The following representatives will be guiding the tour and will be available for answering questions:
- Alfons MOOREN - Director of the Detention Centre
- HP SCHREINEMACHERS - Deputy Director Immigration Policy Department

[1] **World Meeting Center BIMS**, Westelijke Randweg 43, 1118 CR LUCHTHAVEN SCHIPHOL
T +31 (0) 20 658 0658, F +31 (0) 20 658 0671, www.worldmeetingcenter.nl

[2] **Address of the Schiphol Detention Centre:**
Detentiecentrum Noord-Holland, Ten Pol 64, 1438 AJ OUDE MEER
Tel. (020) 82 22 300, Fax (020) 82 22 324

- Vincent VUIJK - Repatriation and Departure Service
- Michiel MEINARID - Unit manager Application Centre
- Theo THIJM - Deputy Unit manager Application Centre
- Representative of the Royal Marechaussee (border police)

15:00 – 16:30 Bus to The Hague

16:30 – 17:15 **Meeting with the State Secretary for Justice**, Mrs Nebahat ALBAYRAK (location: Ministry of Justice, The Hague[1]) and *possibly*: **doorstep press conference**

Free **return to Brussels**

Our proposal:
17:45 – 18:00 Bus to the station Den Haag HS (Holland Spoor)
18:36 Return from Station Den Haag HS to Brussels *(IC 9260 train)*
Arrival in Brussels: 20:36 Bruxelles Nord;
20:41 Bruxelles Central; 20:45 Bruxelles Midi

Other possibility:
19:06 – 21:08 Thalys *9362* from Station Den Haag HS to the Station Bruxelles Midi (booking in advance needed)

*The **purpose of the visit to the Netherlands** is to ascertain directly the situation of the asylum seekers and irregular migrants in the Netherlands, to check the implementation European Directives such as the Council Directive 2003/9/EC laying down minimum standards for the reception of asylum seekers, as well as to exchange views with government authorities and representatives of civil society.*

*This visit to the Netherlands is part of a **whole series of visits** by members of the LIBE Committee to various EU Member States. Since 2005, similar delegations have been organised to Italy, Spain, France, Malta, Greece, Belgium and UK.*

For further information on the delegation, please contact:

Ana DUMITRACHE
Administrator
European Parliament
Committee on Civil Liberties, Justice and Home Affairs

[1] **Address of the Dutch Ministry of Justice:**
Schedeldoekshaven 100, 2511 EX DEN HAAG
General telephone number: +31 (0)70 3 70 79 11

Tel: 0032 (0)2/28 41416
Fax: 00 32 (0)2/28 44941
E-mail ana.dumitrache@europarl.europa.eu

ANNEX 3

ORGANISATIONS AND NGOS THAT WERE PRESENT AT THE MEETING WITH THE LIBE DELEGATION ON THE 19 DECEMBER 2007

Amnesty International-Dutch Section
Association for Dutch asylum lawyers

BLinN (Bonded Labour in the Netherlands)

Defence for Children International
Drs. J.J.F. van Melle
Dutch League of the Human Rights

Kerkinactie

LOS (Knowledge Centre for Undocumented Migrants)

SAMAH

Stichting LOS

VluchtelingenWerk Nederland / Dutch Council for Refugees